Хай на небі зовсім змарнілий
Срібний місяць хмарку шука, —
Бачу тільки платок твій білий,
Знаю: в муфті тепла рука.

Ми йдемо, і шепочуть віти,
Між будинків вітер літа,
Я діждався: знайшла в мені ти
І читаєш свого листа.

Зустрічаються радо зорі
І зовуть, говорять вони,
Що все далі, далі простори,
Де лунають планетні сни.

І не може бути іначе,
Я не чую світів чужих,
Коли серце землі гаряче
Б'ється в ніжних грудях твоїх.